

1884-01-25

SENDER

Hanna Bredsdorff Larsen

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Archive:
Mappe 155 nr. 23

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Vorremark D: 25 de Januar 1884.

Minne dag

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 155 Nr. 33

Kære Agnete!

Dette Fotograf
er fra Moder
Hanna, her
du vil det?

Tak for dit brev, det var så morsomt at
få brev fra dig. jeg blev så glad ved
det. jeg sender dig nu den krans af
efterårsblade, det var en morsom ide, det
du skrev om ^{mit dit} at du vilde se, du vil nok få
held med udførelsen. Morster Hanna
har idag fået brev fra din moder og
alle dine julebreve tilsendt, jeg har pløjet
dem og har nu læst dem allesammen,
du har haft en rar jul i Ålesø, og det
var morsomt at du kom med til det
solbryllup. Margrete og jeg er alene
hjemme for øje blikket, morster H og Knud
er gået hen at besøge nogle folk her
tat ved. Margrete har været meget glad
i eftermiddag, hun har nemlig fået
to breve, et sødt et fra P.M.L. og nogle
små glandsbilleder, og et på en linie
fra faster Mine og nogle ablater i en
lille konvolut. Hun blev helt ellevild

af glæde og for omkring i stuen, vi skulde
allesammen læse P. H. s. brev, skøndt
det var bleven læst højt. Nu må du læse
det! Og nu må du læse det! "Så skal du
læse det sagte og gøre sådan." Så stak
hun næsen lige ned i brevet. Nu sover
hun det lille skinde. Vores møster er da
rask nu, det er rigtig nok dygtigt. Jakob og
jeg var da en lille tur i Svendborg i Galen,
det blev kun kort, for Jakob skulde til
Assens at besøge Vilhelm Andersen.
Faster Mine havde det nogenlunde skikkeligt
og tante Line var nu meget flink. Tante
Lines juletræ blev tændt, det var et lille
nydeligt træ med en mængde lys og
en overvældende mængde Dannebrog
flag, som endogså var heftet på dugen.
Jakob fik "Under hammeren" af tante
Line, og noget til at le af, som hedder
"Oldfaks" af faster Mine. Jeg fik et
"strikket kaste tøjklæde" af tante Line og
et lille bitte vers og en lille bog af
faster Mine med nogle små billeder. En
høblit besætning af Trine J. U. havde
en hyggelig aften deroppe, vi skrev selv
som sædvanlig, men fik ellers ikke
tid til at foretage os stort. Jakob og

jeg morede os meget med at synge og spille
af "Det sjungende Finland" som jeg fik
af ham, og af Berggrens norske folke sange,
som jeg fik af mig selv. Margrete sagde
forleden aften "vil du synge: "Drømmen
dramsen, få'ne skamsen" det var dette:
"Ihænd en dram sa' en, få'ne skam sa' en"
du husker den nok. Jeg har nok sunget
drøm en dram sa' en siden hun lærte
få' det ud. En af de første gange vi
læste engelsk, sad hun og hørte meget
nøje efter, ud på aftenen efter at hun
var kommet hjem, græd hun isvorne, hun
var ikke rigtig vågen men brølede voldsomt,
jeg gik ind til hende og snakkede op for
at få hende vågen, når så Hofods kommer
sagde jeg så skal vi rigtig lære ijsen."
"I have, you have," råbte hun op med den
"latterligste halv grædende halv sovende
stemme. Det lød så komisk så vi lo alle
sammen og så vægede hun rigtig og lo
med. Jeg mener mig; denne tid med at
lære gamle breve, jeg fandt det dejlige
"Kære Johanne, nu vil jeg skrive til dig
og fortælle dig noget. Fastelavns søndag var
vi ude og fastelavns mandag var vi også
ude og den næste dag var vi også ude
o: s: v: Der var også et par dig hvor der

stod om et selskab hvor I havde været.
"De talte ikke om andet end at vi skulde
sidde godt, og se' har jeg dog aldrig siddet
så ~~derligt~~ roligt og så godt med ryggen til dem alle
sammen."

Moster Hanna har for det væen befalt
mig at skrive for den varmeste og mest
indtrængende måde om du ikke nok
kan lægge din vej om ad os når du
rejer hjem, vi kan nok tænke at du
for den tid langes stærkt efter at
komme hjem, men kan du ikke
reje to dage før end hjem langes du
bliver alt for gal, vi vil se' gjerne
se dig. Lede Agnete mange hilsener fra din Johanne.
Lette for undværelse af

Hanna Dorothea Ulrike Bredsdorff-Larsen.

Det det same vil j' bede dig hilse min
"søde lille Rine" og Hr. G. Bramhelft,
men I hvem j' i gamle dage var rigtig godt venner,
men om han nu er kommet så højt på stige
og højt op i rangforordningerne at han ej
mindes mig — se, det véd j' jo ikke —
Jeg mindes, som det var i går, da han næppe

Harer af frelsen, til det store forfærdelse, indt.

at han var glemmer og manden, at han var glemmer og manden.